

metersystem, som nu indføres i København, herunder anvendelsen af de her ved indkommende beløb?"

Anker Lau: Foruden selve indskrænkningen i parkeringsmulighederne i den indre by i København indeholder vedtagelsen i Københavns borgerrepræsentation som bekendt også en beslutning om at indføre afgift ved parkometre i de parkeringsanlæg, som er tilknyttet den indre by. Når jeg i dag må ulejlige den højtærede minister for offentlige arbejder, er grunden da den, at spørgsmålet om parkometre og opkrævning af en afgift sorterer under ham, og der står i loven om bestyrelse af de offentlige veje, at beslutninger af den her omhandlede art kan indtages for ministeren for offentlige arbejder.

Indførelse af parkometerbetaling er jo ikke blot et spørgsmål om selve parkometersystemet, men også om, hvor meget der skal betales, om pengenes anvendelse, samt om denne ændring ikke i praksis virker mod sin hensigt. Indførelsen af parkometre gør det nødvendigt at indrette alle pladserne, altså båsene, om man vil, således, at alle vogne, også de store, kan være der. Man kan således ikke mere stuve vognene sammen, som man kan nu. Københavns kommune har udregnet, at dette alene betyder en indskrænkning af de eksisterende parkeringspladser med ca. en tredjedel. Man opnår altså det stik modsatte af det, man har til hensigt, eller af det, der i alt fald er påkrævet, idet det påkrævede må være en udvidelse af parkeringspladserne. Dette såvel som selve betalingen betyder, at vanskelighederne ikke blot flyttes, men forstærkes i andre bydele, hvor der allerede nu er for lidt plads. Endelig kan det diskuteres, om det er rimeligt at belaste biler, som i vore dage ikke er nogen luksus, men et nødvendigt driftsmiddel for erhvervslivet, med yderligere udgifter. Foruden skatter er der sådanne afgifter på biler, gummi og benzin her i landet, at hvis man skal købe en bil, må man næsten betale for to.

Man har skønnet, at samtlige omkostninger ved opstillingen af parkometre, altså anskaffelse, pasning, kontrol og tilsyn, vil koste ca. 20 øre pr. time pr. bil, men det er tanken at forlange 50 øre, fordi man her-

igennem mener, at skaffe en del vogne hen, hvor parkering endnu er gratis. Der bliver således et klækkeligt overskud, og det er så meningen, og det manglede naturligvis også bare, at disse penge skal anvendes til nye parkeringsanlæg. Så vidt jeg er orienteret, kan der imidlertid ikke opkræves mere end til dækning af de reelle omkostninger, hvis der skal ydes de fulde 85 pct. vejfondsmidler til anlæggene. Opkræves der mere, fradrages det i vejfondsydelsen.

Spørgsmålet bliver herefter, om det overhovedet er rimeligt at indføre parkometersystemet med fare for smitte til andre store byer her i landet og uden at have prøvet andre udveje, f. eks. de såkaldte pariserskiver. Hvis dette besvares bekræftende, er det næste spørgsmål, om det er rimeligt, at der opkræves mere end til dækning af udgifterne, når overskuddet ikke kan bruges efter sin hensigt.

Jeg håber oprigtigt, at den højtærede minister kan give tilsagn om at undersøge hele denne sag nøje og bidrage til en løsning, der bedre tjener sit formål.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I anledning af det ærede medlems spørgsmål kan jeg svare, at der i vejbestyrelsesloven, som for 3 år siden blev enstemmigt vedtaget af folketinget, er skabt lovhjemmel for at opkræve parkeringsafgifter bl. a. ved parkometersystem. Ifølge vejbestyrelseslovens § 56 kan vejbestyrelsen — det vil i det foreliggende tilfælde sige Københavns magistrat — i samråd med politiet bestemme, at der på steder, hvor en begrænsning af adgangen til at parkere motorkøretøjer er ønskelig, kan opkræves en parkeringsafgift, der kan sættes i forhold til det tidsrum, i hvilket motorkøretøjet parkeres.

Når det ærede medlem spørger, om jeg vil undersøge berettigelsen af det parkometersystem, som nu indføres i København, må jeg hertil sige, at det har jeg ikke tænkt mig. Jeg er af den opfattelse, at det indførte system hviler på lovens forudsætninger, og kun såfremt der måtte fremkomme klager, som sandsynliggør, at systemet medfører særlig uheldige virkninger, kan der være tale om, at der foretages en nærmere undersøgelse.